

Kozluk'tan Sason'a Doğru

Bu akşam Batman projesinden bazı notları ve öğretmenlerin mesajlarını paylaşıyoruz...

Destekleriniz için çok teşekkür ediyor saygılarımızı sunuyoruz...

Orda bir YIBO var...

<http://www.ilkyar.org.tr>

KOZLUK'tan SASON'a DOĞRU

Geçtiğimiz Çarşamba Perşembe Cuma günleri yani okulların açık olduğu son 3 gün İLKİYAR okullardaki 2009-2010 eğitim yılı son projelerini Batman'da tamamladı... Batman'ın güzel çocuklarını kucakladı...

İlk 2 gün Mekez Gazi YİBO'daydık. Çocuklar heyecanla abilerini ve ablalarını beklemişlerdi, sağolsun yöneticilerimizin desteği ortaya koyulan emeğin güzel çocuklara ulaşmasını sağladılar... Oldukça sıcak bir gün ancak Perşembe akşamı yağın yağmurla ferahlık yaratmıştı. Çocuklar o sıcakta sabırla dinlediler, öğretmenlerimiz de tam tatile girecekleri bir dönemde böyle bir ziyaretle ekstradan ilgi göstermek durumunda kaldılar... İlk YİBO projesine başladığımız yıl Bingöl Genç'te İlçe Milli Eğitim Müdürü şimdilerde Batman İl Milli Eğitim Müdür Yardımcısı Fesih Beyin bizi hatırlaması güzeldi... Seneler önce İLKİYAR gönüllüsü olan Murat öğretmenle tesadüfen karşılaşmak da başka bir güzellikti... Gazi YİBO Müdür yardımcısı Selam Hocamızın beş sene önce gittiğimiz Baykan Atabağı'ndan olduğunu öğrenmek, ve "Güneş'in Çocukları" kitabındaki köylüsü Hilal ve Betül'ü görmesi de bir başka heyecan verici karşılaşmalardan biriydi. Gazi YİBO öğrencilerinin ilginç sergisi özgün düşüncelerle doluydu... Akşam eğlencesinde çocukların verdiği flüt konseri ve koro eserleri çok hoştu...

Cuma sabahı Gazi YİBO'dan ayrılırken buruk vedalar yaşadık. Cuma günü yani okulun son günü bize daha önce yazan öğretmenlerin ilgisi nedeniyle Kozluk'u seçmiştik. Bir önceki yıldaki mevcut okulda 300ün üzerinde öğrenci gösteriyordu... Hem de kitap gönderdiğimiz bir köydü, Kozluk'un

Çevrecik köyü... 24 kişilik ekiple güzel bir proje olur diye düşündük... Okul bilgileri geldiğinde okul mevcudunun az, derslik sayısının da yetersiz olduğunu öğrenince Çevrecik'e yakın Kaletepe köyünü seçtik... Benzer biçimde Tosunpınar köyünü seçmiştik daha önce bizimle temas kuran öğretmenimizin ilgisi nedeniyle... Aynı sorun orada da olunca haritada hemen bitişik gibi duran İnışli köyünü seçtik... Hatta bu her iki köyde ikişer okul vardı, Aşağı Okul ve Yukarı Okul...

Bu kısmı biraz detaylı anlatmak istiyorum, çünkü yanlış öngörüler nedeniyle esnek programa geçtik, gerçi planladığımız etkinlikleri yaptık ancak kağıt üzerinde hesaplamadığımız şeylerle karşılaştık... Daha önceki ÖSYM köyleri projelerinde genelde ana yola yakın köyler seçilirdi, örneğin geçen sene Diyarbakır Bağlar'da Yiğityolu ve Gömmetaş ana yola yakın, dümdüz bir yoldaydılar...

Milli Eğitimin emektar şöförü Nezir Bey, "Hocam şu geçtiğimiz yer var ya, oradan çıkmamız gerekebilir Çevrecik'e" dediğinde hiçbir işaretin olmadığını söylemiştim. Biraz ileride sorunca Nezir Beyin haklı olduğunu öğrendik, ve daracık bir dağ yoluna girdik... Çıktık ve çıktık... Gerçekten bir köy vardı ve çocuklar bizi bekliyorlardı... İndik hemen ilk yar'larımıza kavuştuk... Öğretmenlerimiz de biraz sonra okula ulaştılar... Köyde düz bir yer yoktu... Nasıl bir saygı, nasıl bir sevgi; can kulağıyla dinliyorlar, gözler ışıl ışıl parlıyor... Bakıyorum en arka sıradaki çocuğa yarım saat sonra bile kollar birbirine sımsıkı bağlanmış, nasıl bir pür dikkatle bakıyor; gözlerinizle

okşuyorsunuz bu güzelliği... Ancak 2 sene önceye kadar kadrolu öğretmeni olmamış bu okulun... Şimdiki öğretmenlerimiz Batman'dan gelip gidiyorlar, Kozluk'un Sason sınırındaki Çevrecik köyüne... Onlar sayesinde çocukların gelişiminin çok daha iyileştiği anlaşılıyor...

4 ve 5lere sunuşumu yaptıktan sonra diğer köye geçmek üzere yola çıktık... Diğer köy haritada hemen Çevrecik'in dibinde gibi gözüküyordu... İlerleyip sorduk ki, göserdikleri yer barajın öteki tarafıydı... Biz barajında bu kadar yaygın olduğunu öngörmemiştik, arada bir Sason çayı vardı... Dediler ki, buradan olmaz Sason'a doğru gidin oradaki köprüden karşıya geçebilirsiniz... Bu ara şimdi tekrar haritaya baktım, acaba bu hatayı nasıl yaptım diye; Kaletepe barajın öte tarafında gözüküyor... Ya baraj büyümüş, topoğrafya değişmiş, ya da harita yanlış çizilmiş... En iyisi uydu görüntülerine bakmaktı, sorun anlaşıldı... Haritada doğru çizilmiş, ancak harita bir parça eskiymiş.. Meğerse barajın bir 3. çatalı gelişmiş Çevrecik'le Kaletepe arasında... Uzuuuuuun bir U çizerek, yani barajın epey bir yukarısına giderek, Sason'a epey yol aldıktan sonra hopluya zıplaya Kaletepe'ye gelebildik... Kaletepe'deki okul güzeldi, çocuklarda oldukça girişken çocuklardı, sanki karşıda gözükken baraj gölü değil, bir sahildi ve çocuklar da sahilde okuyan çocuklar kadar rahattı... İyiki böyle bir hata yapmışım diye geçirdim içimden, yoksa Kaletepe'nin güzellerini göremeyecektik...

Ödül törenlerinden sonra iki minibüs, Çevrecik ve Kaletepe ekipleri birleşerek Kozluk'a gideceğiz... Kendi kendimize hesap yapıyorum. Tosunpınar'a giderken Kozluk'ta bir sandiviççi buluruz birşeyler yer diğer okullara geçeriz... Hep evdeki hesap meselesi... Ayngebire diye doğa harikası bir yerin (çınar ağaçları ve billur gibi bir suyun aktığı bir vadi) okulun hemen dibinde

olduğunu nereden bilebilirdim ki...
Ayngebire'deki aradan sonra ekip tekrar
2 ye bölündü...

Önce Tosunpınar'ın güzellerini
kucaklayıp sunuşu yaptıktan sonra,
nasıl gideceğiz sorusuna diğer
minibüsün şöförü Hüseyin Bey'in
cevabı "Hocam, Turabi Beyle (Kozluk
İlçe M.E. Müdürü) gitseniz iyi olur
dedi... Turabi Hocamız kendi
minibüsünü bize tahsis ettiği için
ilçeden bir arazi aracı almış... Önce
konuyu anlayamadım... Ama asfalt
yoldan ayrılıp yükselerek uçurum
kıyısından ilerlemeye başlayınca bu
yöreyi çok iyi bilen Hüseyin Beyin niye
gelmek istemediğini anladım...

Gittik gittik, bir vadinin ortasında sağda bir dağ, solda bir dağ; nereye sapacağız
tereddütünü bir binada bayrak görünce burasıdır diye düşündük. İnişli'de 2
okul vardı, aşağı ve yukarı okul... Demişlerdi ki, "Yukarı okula gelin, Aşağı
Okuldakilerde buraya gelecekler..." Kafamızı kaldırıp gördüğümüz okul
neredeyse 90 derece yukarıdaydı (eğer yerçekimi doğrultusu ve başınızdan
geçen eksen 90 derecede olursa, biliyorum anlaşılması zor bir tanım oldu)...
"Hah bu okul Yukarı Okul" dedik ve çıktık... O kadar çıkışın sonunda burasının
Aşağı Okul olduğunu öğrendik... Yukarı Okul karşı dağın en tepesindeydi...
İndik ve tekrar epeyce tırmandık, uçurumlardan geçtik... Anlatılır bir duygu
değil... İLKİYAR'lı gönüllülerin her zaman kullandığı bir ifade "Orda bir Köy
var, ve biz o köye gittik..." (veya her zaman gitmek istiyoruz)... İnişli'nin Yukarı
okulu için iyi ki gittik diye düşündük... Orada dünyanın en fedakar
öğretmenleri görev yapıyordu ve hergün bu yoldan 2 kez geçiyorlardı... Ve
elbette dünyanın en güzel çocukları vardı bu okulda... Onlar da Ankara'dan
misafirlerimiz gelecek diye hepsi prensesler gibi en güzel giysilerini
giyinmişler... Bu güzellere, güzelliklere, fedakar öğretmenlere dokunmak
gerek... Onların yaptıkları herhangi bir performans değerlendirmesiyle
ölçeklendirilemez... Bir başka gönüllümüzle Bahar'la İnişli'nin tepesinde
karşılaşıyoruz, o şartlar altında hizmet vermesini, fedakarlıklarına şahit olmak
çok güzeldi...

Yukarı okul 3 binadan oluşuyor, o da aşağıdaki, ortadaki ve yukarıdaki okul olmak üzere 3e ayrılıyor. İnşili' de yerel koordinat sistemi x ve z' den müteşekkil, ya yan yan gidiyorsunuz, ya da sürekli çıkıyor veya iniyorsunuz... Karşı dağlar uzuyor iki koldan, aradaki açıklık Sason'u gösteriyor... Daha ileride Sason'daki dağlar yükseliyor... Burnunuza kekiği baskın olarak hissettiğiniz bahar kokuları geliyor... Karadenizdeki gibi dağınık evler... Ve birbirinden güzel çocuklar... Gönüllülerimizin çocukların yanaklarından öperek karnelerini vermesi de görülmeye değer bir manzaraydı... Her zaman belirtiyoruz, bu güzellikleri gördüğümüz için kendimizi çok şanslı, hatta biraz da egoist hissediyoruz... Bu güzellere dokunduk, artık bu güzellerin boy atması için sorumluluklarımız var...

Ben Batman öğretmeni. Öncelikle İLKYAR ekibinizle okulumuza gelişinizle biz öğretmenler ve öğrencilerimize unutamayacağımız dakikalar yaşattığınız için size teşekkür etmek isterim. Tüm etkinlikleriniz çok değerliydi, herbirinin içinde emek ve gönüllülük vardı.

Gelelim bana bu günlerde Güneydoguda olmanın verdiği tedirginlik, kurumumuzdaki sıkıntılar, öğretmenliğin verdiği bazı zorluklar ve öğretmenlik mesleğinin artık eski değerini yitirmesi gibi bir sürü sorun ve düşünceler arasındayken karşımda sizi buldum. Mesleğimde tam da 6.yılımı bitirmiş ve eski heyecanımı kaybetmiş, iyi birşeyler yapmak üzereyken

" aman hiç kimse birşey yapmıyor, ben mi kurtaracağım" gibi cümleler aklıma girmek üzereyken öğretmen olduğumu, öğretmenlik mesleğinin ne kadar güzel olduğunu, hala değerli olabileceğini, idealist bir öğretmen olarak başladığım ilk günü ve daha birçok güzel şeyi hatırlamama yardımcı oldunuz ekibinizle.

Sizin gibi güzel insanları tanımaktan çok mutluyum. İçi bitmeyen sevgi ve yardımseverlikle dolu olan sizlere çok teşekkür ederim. İyi çalışmalar..

NOT: Buradayken fırsat bulamadım istemeye. İzlettiginiz videolar beni orada, çok duygulandırdı (öğrenciler görmeden gözyaşlarımı sildim) özellikle de nazlı yürekler adlı videoda bir de öğretmenlere yaptığımız sunumdaki görüntüler... O görüntülerin elimde kalmaması beni daha da üzdü. Eger bir şekilde o kayıtlar elime geçebilirse çok ama çok mutlu olacağım. Karamsarlığa kapıldığım anlarda işimin önemini anlayacağım bir kaynak olacak benim için.

Öğretmenlerin yanında olduğumuzu hissettirmemiz gerekir...

Öğretmenlerimizin yanımızda olduğunu aşağıda gelen mesajlar gösteriyor:

SAYIN HOCAM

ÖNCELİKLE SİZE VE SİZİN TÜM EKİP ÇALIŞANLARINA

ÇOK AMA ÇOK TEŞEKKÜR EDİYORUM.

SİZİNLE VE EKİBİNİZLE TANIŞMAK ÇOK GÜZELDİ.

EKİBİNİZDEKİ ARKADAŞLARIN HEPSİ BİRER PIRLANTA GİBİ HEPSİNE
TEK TEK SELAM VE SEVGİLERİMİ YOLLUYORUM AYRICA HAKAN
HOCAMA KISMET OLURSA ANKARA'DA ONU GÖRMEMEYE GELECEĞİMİ
BİLDİRİRSENİZ ÇOK SEVİNİRİM.

BİZİ VE ÖĞRENCİLERİMİZİ ÇOK MUTLU ETTİNİZ...

RABBİM HER ZAMAN YAR VE YARDIMCINIZ OLSUN.

AİLELERİNİZE SAĞLIK VE MUTLULUK VERSİN.

TEKRAR TEKRAR GÖRÜŞMEK DİLEĞİYLE.

KENDİNİZE İYİ BAKIN. ALLAH'A EMANET OLUN.

HOŞÇAKALIN...

Yolda dönerken sürekli iniyoruz, ve İnışli'nin ismini iyice öğreniyoruz, giderken
Çıkışlı,

İyi günler Hocam

Size tekrar teşekkür etmek istedim . Çocuklar için harika
bir karne günü oldu. Bizler de sizleri tanıdığımız için
çok mutlu olduk. İyi ki varsınız. Bizler de artık birer
İlkyar gönüllüsüyüz.

Yeniden görüşmek üzere sevgiler.. .Babalar gününüzü de
kutluyorum... Kendinize iyi bakın..

dönerken İnışli...

Aklımız hep Kozluk'un Batman'ın güzel çocuklarında... Onların başarısında...

Projeyi destekleyenlere ayrı ayrı teşekkür etmemiz gerekiyor... Gazi YİBO'nun
kitaplığını ODTÜ Bilgisayar Mühendisliği 2010 mezunları kurdu... Proje
malzemelerini Yurtiçi Kargo taşıdı... Proje ekibinin sigortasını Yapı Kredi
Sigorta yaptı... Batman ili ve Kozluk ilçesi Milli Eğitim yetkililerine, okul

yöneticilerine ve öğretmenlerine; ve elbette siz destekçilerimize çok teşekkür ediyor, saygılarımızı sunuyoruz...

www.ilkyar.org.tr ilkyar@ilkyar.org.tr

